

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficiarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

45. An Capellaniæ fundatæ in monasteriis regularium & Ecclesiis Ordinum
militarium sint sæculares an regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Queres 42. Num monasteria censemuntur beneficia majora?

Respondeo: juxta Abb. in c. per tuas. de Simon. nu. 7. Jo. Andr. in c. majoribus. de prab. n. 1. censem inter beneficia medium locum tenentia; juxta Lott. verò, qui pro hoc quoque citat Tholos. de benef. c. 10. num. 9. & alios. l. 1. q. 26. n. 6. & n. 17. & seq. ubi id fusè probat, spectare ad beneficia majora ex prerogativa dignitatis, ordinacionis, & symbolizationis, quam habent tum cum Episcopatibus, in quantum nimirum Abbas est pastor monachorum, non secus ac Episcopus aliorum. c. officii. de Elect. nec lecus ac Episcopus per Electionem Conventus, & confirmationem Papa constituitur, ac inde recipit ordinariam jurisdictionem cum mero imperio in monachos sibi subjectos, & quidem immediate à Pontifice stante etiam monasterio Abbatii pro territorio. c. ilorum. de sent. Excom. Tum cum Ecclesiis Cathedralibus in multis, maximè in puncto provisionis, c. suis deinceps. 16. q. 7. quatenus nimirum servatur in providendis Abbatii per ipsum Pontificem eadem forma, quæ servatur in providendis Cathedralibus seu Episcopatibus. Vide de his Lott. Loquitur autem is de monasteriis seu Ecclesiis monasteriorum, quæ Abbatia regulares dicuntur.

Queres 43. Cujus auctoritatem necesse sit intervenire in erectione Ecclesiarum conventionalium & regularium ac monasteriorum?

Respondeo primò: necesse est, ut interveniat licentia Episcopi diecesani. c. quidam. 18. q. 2. Trid. sess. 25. de regular. c. 3. Tamb. de jure Abb. 10. 3. D. 5. q. 1. Miran. 10. 1. q. 33. a. 1. Ita ut nec religiosi exempti possint edificare in loco non exempto absque consensu Episcopi; Ricci. p. 4. decif. 168. Barb. de jure Excl. l. 2. c. 12. n. 6. Nec sufficit ad hoc consensus Vicarii Episcopi, Calder. de off. Vicarii. conf. 3. Necessarius tamen non est consensus Episcopi ad mutationem Monasterii de loco in locum. Barb. loc. cit. uti nec ad ampliationem monasterii. Barb. n. 10. citans Rodriq. 10. 1. q. 49. a. 9. sufficitque post Ecclesiam constructam. Ricc. Barb. ll. cit. Porro declaravit Clem. 8. in constitut. suâ, qua incipit: quoniam &c. non posse Ordinarios dare hanc licentiam ad edificandos novos Conventus cuiuscunque mendicantium ordinis (censuit S. Congregatio 19. Decemb. Anno 1620. comprehendit etiam monasteria monialium. Barb. loc. cit. n. 7.) nisi vocatis prius & auditis aliorum in iisdem civitatibus, & locis, ubi edificandum est, Conventum Prioribus & Superioribus, & aliis interesse habentibus, & causa, servatis servanda, cognita constiterit &c. quam constitutionem innovavit & ampliavit Greg. 15. in constitutione, qua incipit: Cum alias &c. die 17. Aug. Anno 1622. prohibendo, ne erigantur hujusmodi monasteria, nisi in iis saltet 12. monachi seu religiosi habitare, ac ex redditibus & consuetis elemosynis sustentari valeant (comprehendi etiam monasteria non mendicantium, indicat Barb. n. 18.) & nisi Priors seu Procuratores aliorum monasteriorum non solum in predictis, sed etiam in aliis per 4000. passuum circum vicinis locis ad id vocati & auditи fuerint, & erectioni tali consenserint, apud Barb. loc. cit. Unde ab his Pontificiis dispositionibus induci formam isti concess.

P. Leuren. Fori Benef. Pars I.

fioni Episcopali, ita ut ejus omissione non solum illicitam, sed & invalidam reddat concessionem, tenant Tamb. loc. cit. n. 11. Ricc. p. 2. decif. 75. Gratiā. discep. forens. 10. 3. c. 527. & alii, quos citat sequiturque Barb. qui & addit ex decif. Rota 30. p. 3. divers. dispositiones illas non habere locum, ubi non adessent alii mendicantes, ut ex Ricc. p. 4. decif. 168. in mutatione unius monasterii in alium locum.

2. Respondeo secundò: præter præfatum Episcopi consensum requiri adhuc summi Pontificis auctoritatem; nam c. 1. de excess. pral. in 6. & c. unic. de relig. domib. in 6. statuitur, ne Prałati religionum recipere valeant Conventum, seu locum finè speciali Sedis Apostolicae indulgentiā, non obstantibus quibuscumque privilegiis, nisi de hac prohibitione speciale mentionem faciant. Tamb. loc. cit. n. 3. Barb. loc. cit. n. 11. Neque hanc juris communis dispositionem abrogavit Trid. loc. cit. Sed solum statuit, ut alia insuper adhiberetur licentia, nempe Episcopi, ut declaravit S. Congregatio teste Campanil. apud Barb. uti & factas à Pontificibus concessiones variis religiosis edificandi ubique de sola licentia Ordinarii, revocavit Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum & regularium præpositorum, approbante Greg. 15. 17. Aug. Anno 1621. & latissime motu proprio Urban. 8. in confit. Romanus Pontifex. 24. Aug. Anno 1624. de qua vide Barb. n. 15. uti & 17. & seq. multa de monasteriorum subjectione, & exemptione à jurisdictione Ordinarii, & in qua distantia ab aliorum ordinum monasteriis edificandum.

Queres 44. Num regularia beneficia esse possint in Ecclesia seculari & contra?

Respondeo: posse esse in Ecclesia regulari Capellianas seculares manuales nullum titulum præbentes, ac proinde æquipollentes illi missarum celebrationi, quæ ex devotione à divina elemosyna fit; ita tamen ut si exigatur, contribuere teneantur in impensis desuper necessarias candelarium, viui, hostiarum, paramentorum; secùs tamen est de Capellaniis vel beneficiis perpetuis in titulum. sic decisum, ait C. de Luca. de regular. D. 1. n. 65. Vide eundem de regul. d. 64. n. 4. & seq. ubi ait: posse in Ecclesia regulari interfervire Clericos secularis, ibique capellas seu beneficia habere, modò non sint in altari majore, adeò, ut redoleant ipsius Ecclesiæ principalem Rectoriam seu Prałaturam; uti & contra Regulares in Ecclesiis secularibus; utpote quæ habent usum precarium Ecclesiarum secularium, earum naturam non immutant. Posse etiam in Ecclesiis regularium esse vera beneficia secularia ex fundatione manentia talia, ostendit Corrad. l. 1. c. 6. n. 329. & seq. Hinc

Queres 45. Num Capellania fundata in monasteriis regularium, & in Ecclesiis Ordinum militari, sunt seculares, an regulares?

1. Respondeo primò: hoc ipso non esse regulares: dubium enim non est posse in iis fundari Capellianas non nisi per seculares Clericos administrandas, accidente consensu Ordinarii & Conventus. Lamb. p. 1. l. 1. q. 3. a. 16. & alibi Garc. p. 7. c. 10. n. 37. quos citat & sequitur Calstrop. loc. cit. §. 4. n. 6. unde

2. Respondeo secundò: si ex fundatione constat eas fundatas esse, ut per seculares administrentur, erunt secularia beneficia; idem est, dum de facto per seculares administrantur; non autem constat ex

fundatione aut per præscriptionem à regularibus institutos. Castrop. loc. cit. n. 5. Qui tamen paulo post addit sequentia: Quod si tamen ex fundatione non constet pro secularibus tales Capellanias esse institutas; neque etiam constet per secularares 40. annis gubernatas esse, præsumenda sunt regularia beneficia; eò quod fundata sunt in monasteriis ac conventibus; quia non est facile præsumendum, conventionem confessisse, ut tales Capellania sibi unita à secularibus gubernarentur. Mascar. de prob. concl. 172. n. 17. Rodriq. loc. cit. n. 3. Sanch. loc. cit. n. 27. quos citat Castrop.

Quæres 46. An à regularibus in titulum haberi possint beneficia secularia simplicia, non facta regularia per præscriptionem v.g. Canonicius, Vicaria, non curata &c.

Respondeo negativè: c. cum de beneficio. c. super eo. de regular. Tamb. de jure Abb. to. 3. d. 9. n. 4. expressè loquens de monachis. Less. de just. l. 2. c. 41. n. 99. (addens quoque hanc rationem, quod in beneficiis simplicibus cesset ratio cura & doctrinæ, ob quam promotio regularis ad Ecclesiam secularis est concessa) Covar. de testam. l. 3. c. 2. num. 3. Sanch. l. 7. in Decal. c. 29. n. 75. Garc. p. 7. c. 10. n. 28. Suar. de relig. to. 4. l. 3. c. 19. n. 26. & alii cum communione, quos citat Castrop. loc. cit. p. 3. §. 1. n. 5. Extenditque se responsio etiam ad Canonicos regulares: sic enim expressè decisum à Rota, & S. Congregatione super c. 10. sess. 14. Trid. apud Garc. n. 29. & 31. sic sentire omnes, ait Tondut. q. benef. p. 1. c. 180. n. 10. excepto Viviano solo, quem merito reprobatur Corrad. in pr. dispen. l. 6. c. 1. n. 26.

2. Neque in hoc dispensare potest Episcopus, cum nullib[us] h[oc] potest ei collata reperiatur. Abb. in c. quod Dei. de statu monach. n. 5. Less. l. 2. c. 41. n. 99 apud Pirh. ad tit. de prob. n. 117. Sanch. loc. cit. n. 76. Castrop. loc. cit. Tondut. loc. cit. citans Corrad. ubi ante. Potest verò dispensare Pontifex, ut non secūs habeant ea in titulum, quām Abbatias suas, utpote quod non nisi iure Ecclesiastico statutum. Pirh. loc. cit. Navar. comment. 4. de regul. n. 69. Garc. loc. cit. à n. 38. Nec obstat, quod c. cum ad monasterium. de statu monach. dicatur abdicatione proprietas, sicut & custodia castitatis adeo annexa est regulæ monachali, ut contra eam nec summus Pontifex possit licentiā dare &c. Nam præterquam quod Papa in voto solenni religionis dispensare possit, eò quod solennitas voti sit de jure positivo Canonicu[m], ut habet communissima Theologorum, & Canonistarum; de quo vide Abb. ad cit. c. cum ad monast. Felin. in c. si quando. de rescript. Menoch. de presump. l. 2. presump. 10. n. 33. Less. l. 2. c. 4. dub. 11. Valent. to. 3. d. 6. q. 6. p. 7. Sanch. de matrim. l. 8. d. 8. & alios quāmplurimos congestos apud Garc. loc. cit. num. 43. qui & ipse numeris seq. id fusè probat: præterquam etiam, quod voto solenni paupertatis non nisi ex constitutione Ecclesia repugner dominium retinendum vel acquirendum, sed magis usus. Garc. n. 64. & 87. Azor. l. 12. c. 6. q. 4. cum communione; ad quod Papa dispensare possit, ut etiam manens monachus profensus obstrictus voto solenni haberet dominium fructuum beneficii: præterquam denique, quod verè religiosus esse possit absque voto solenni, ut constat ex constit. Gregor. 15. contingere in Societ. Jesu. Prater h[oc] omnia, inquam, opus non est indulgere ex hoc capite religioso proprietatem, neque propter hoc eum eximere aut extahere à religione, sed sufficit talem regularem manentem regularem habere dispensationem & ad-

ministrationem rerum, qualem aliæ habent beneficiati regularis fructuum suorum beneficiorum regularium. Garc. n. 88. Nav. de reddit. Eccl. q. 1. monito 8. & to quem vide, & apud Garc. n. 89. alias interpretationes cit. c. cum ad monast.

Quæsto 47. An constituti in ordinibus militariis habere possint beneficia secularia?

Respondeo: si verè religiosi sunt, hoc est, tria vota substancialia emiserunt, ut milites S. Joannis Hierosolym. & Teutonici; beneficia secularia habere non possunt Garc. p. 1. c. 4. n. 21. Navar. l. 3. deregular. cons. 10. n. 9. Rodriq. qq. regul. to. 1. q. 34. a. 5. Gonz. ad reg. 8. gl. 8. n. 42. Lamb. & alii apud Castrop. loc. cit. p. 3. §. 3. n. 1. quibus licet ipse consentiat, nam tamen seq. contrarium censetur probabile, citatque pro hoc Sanch. in Decal. l. 6. c. 29. n. 103. citatusque ab eo Gamb. de off. legati. n. 269. sic idem probabile esse docet Pelizar. in man. regul. to. 2. tr. 8. c. 6. scđt. 4. n. 234. loquens expresse de militibus S. Joannis, dātque Castrop. hanc rationem, quod hujusmodi milites in communione vivo vivendi statum secularis habent, & secularies repudient; quod autem capaces sint beneficiorum regularium, intellige proprii ordinis, id esse favorem religionis, adeoque inde non inferendum, non esse capaces secularium. nam facilis id concedendum puto istiusmodi militibus, cum propriè religiosi non sint, eò quod castitatem non nisi conjugalem voveant. Vide plura de his militibus apud Azor. tom. 1. l. 13. c. 3. Garc. p. 1. c. 4.

Quæres 48. Vtrum Novitio conferri possit beneficium secularia?

Respondeo: conferri posse validè. Sanch. in Decal. c. 4. num. 22. Castrop. de benef. d. 1. p. 2. §. 5. Garc. p. 7. c. 10. n. 5. manet enim sui juris; nec minus capax est recipiendi tempore Novitatus novi beneficij secularis, quam ante Novitatum habiti retinendi. Neque etiam per acceptationem illius renunciare censetur religioni; cum possit eo animo acceptare, ut si religio non placeat, illud possit retinere; si minus professione facta vacet: unde jam sequitur primò: quod novitus cum alio beneficium suum commutare possit non secūs ac alius Clericus secularis. Sanch. loc. cit. n. 22. Pirh. loc. cit. n. 123. Secundò: si beneficium vacet, quod ex fundatione sua v.g. debetur primogenito familiae, & is sit Novitus, nequaquam possit conferri alteri; sed conferendum illi, vel differendam illius collationem, si potest, quoque ille professionem emitat. Sanch. n. 23. Castrop. n. 6. His tamen non obstantibus minus decens est dare Novitio beneficium secularis (intellige quod ei aliæ debitum non est) ne ei ansa detur redeundi ad secularium. Castrop. loc. cit. n. 5. Pirh. loc. cit.

Quæres 49. Num regularis etiam monachus extra dispensationem obtainere possit Episcopatum etiam in seculari Ecclesia?

Respondeo affirmativè: Clem. 1. de elect. c. si re. ligiosus. c. nullus religiosus. c. querendum, de elect. in 6. Garc. loc. cit. n. 30. cum communione.

Quæres 50. An nomine dignitatis Episcopalis, ad quam evenhi potest religiosus, comprehendantur etiam qualibet alia Prælatura habentes propriè curam antamarum?

Respondeo utrumque videri probabile. affirmativa tenet Less. l. 2. de just. c. 41. n. 99. inquiens:

regu-